

కళాకాండ

ఈదర గాలి. సన్నగా తుంపర.
చుట్టారా కటిక చీకటి.

అప్పుడప్పుడూ వెనక్కి తిరిగిచూస్తున్న
బండివాడు. మాధవికి అసహనంగా
వుంది. తన వంటిమీద
వంపుసొంపుల్తో పరుచుకున్న
ఆడతనం మీదే అసహ్య
మేస్తోంది.

వుంటుంది, అదీ కొన్ని విపత్కర పరిస్థితుల్లో
గడప దాటాల్సి వస్తుందిని ఎందుకనుకోరు?
ఈ సమయానికి వెచ్చగా బ్లాంకెట్ కప్పకుని ఏ
వవలో చదవుతూ పడుకోవాల్సిన
తను ఎందు కిలాంటి పరిస్థితిలో
వుంది? అక్క దగ్గర్నుంచి
టెలిగ్రాం వచ్చింది-
కడుపులో నెప్ప
పివియర్ గా

టెయిన్ లో ఎదురుగా
కూర్చున్న తాతగారు, కొంచెం దూరంలో
స్టూడెంట్ కుర్రాడు, ఇంకా అవతల ఇద్దరు
బిడ్డల తండ్రి భార్య పక్కన వుండ
గానే, ఎలా...ఎంతలా...తివేసిలా...గాజు సీసాలో
వున్న కేకుముక్కని చూపినట్టు ఆ మాపుల్లో
చక్కటి అందాన్ని చూస్తున్న వివేకత్వం కాదు.
కోరిక. ఆకలి, లోడేలు మాపులు. ఇప్పుడు ఈ
వెధన కూడా...తన ఆడతనమంటే ఎంత చుల
కన్. రాతిపూట...ఒంటరిగా ఆడది కనబడితే
కలిగే ఉద్దేశం ఒకటే. ఏమన్నా ఛాన్స్ దొరుకు
తుందేమో! అంతేకాని, ఆడదానికి ఓ హృదయం

రావడంతో పోస్టుల్లో
చేర్చామని. అక్కకు ఆరవ
వెల గర్భం. సమయానికి నాన్నగారు
కాంస్ కెళ్లారు. అమ్మ అంతకుముందు
రోజే బాత్ రూంలో కాలు

జె. స్వర్ణలత

జారిపడి కదలేకుండా వుంది. అక్కడికి పెందరాఫే
బయల్దేరింది. ఏదో స్టేషన్ లో టెయిన్ ఎందుకో
ఆపేసారు. తన తల రాత. ఈ ఊరు కూడా తనకి
కొత్త. అక్క మాటల్లో ఒకసారి దారి చెప్పింది.
వెతుక్కోగలనన్న ధైర్యంతోనే బయలుదేరింది.
బిడ్డి ఎక్కిన తర్వాత ఎడమ వైపుకి తిరగాలంది
అక్క. అదేమిటి కుడివైపు వెళ్తోంది. భయాన్ని,
కంగారుని మనసు లోపలికి విగ్రహాన్నిగా తొక్కిసి
అరుస్తున్నట్టుగా అంది మాధవి "దారి తప్పిస్తు

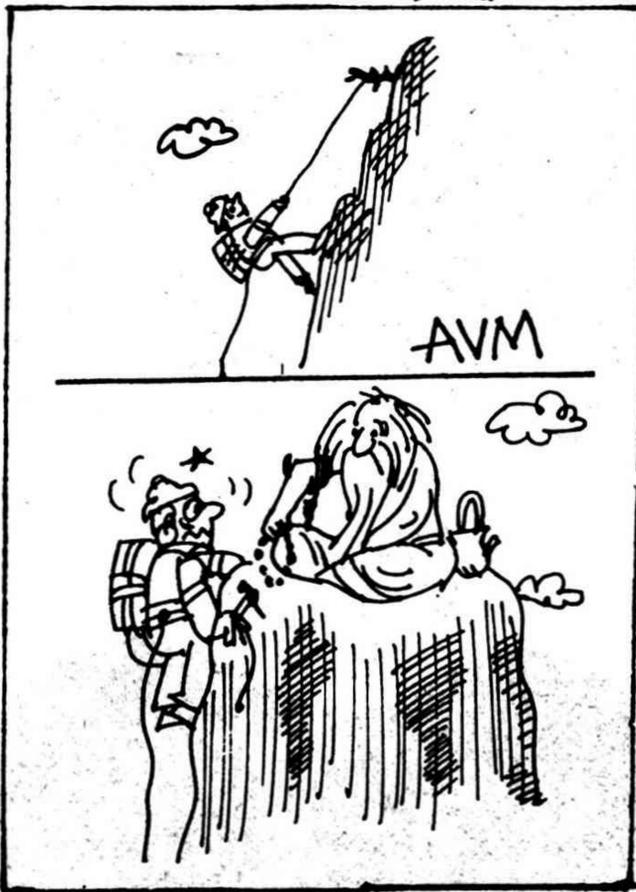
తేలుగు కళాసమితి (న్యూజెర్సీ) ఉగాది మినీ కథల పోటీలో రు.300 గెలుచుకున్న రచన

న్నావేం?"

అదేం నవ్వు? రాబందు రెక్కలు అపటప లాడింది ఒక్కసారి లేచినట్టు.. వెధవ తను మామూలు అడపిల్లనుకుంటున్నాడేమో! వాణ్ని చంపనైనా చంపుతుంది కాని, వంటిమీద వెయ్యి వేస్తే ఊరుకుంటుందా? ఏదో ఉపద్రవం ముందు కొచ్చేలా వుందని మాధవికి తెలిసిపోయింది. ఇలా

అవసరం పడి రెండు, మూడుసార్లు ప్రయాణం చేసింది తను. కాని రోజు తనది కాదు. ఎలర్ట్.. బీ ఎలర్ట్. బండి పల్లంలోకి జారి అగి పోయింది. మట్టారా దిమ్మచీకట్లు, బండివాడు చీకట్లో...బొగ్గుల బస్తాలా కదుల్తూ తన వైపు జరుగుతూ...రెండు గజాలు...గజం....మాధవి పర్చు వేతిలోకి తీసుకుని, కుడికాలు గాల్లోకి లేపి, వాడి సాత్తికదుపు కిందుగా...ఒక్క తన్ను తన్నింది. తగలాల్సినవోల తగలకపోయినా ఫర్వాలేదు. తనని వెంబడించడానికి కొంత టైమ్ తీసుకోక తప్పదు. ఒక్క గెంతులో కిందకి దూకి చీకట్లోకి దూసుకుపోయింది మాధవి.

అడివిలా మట్టారా వెట్లు మధ్యలో లీలగా ఏవో ప్రాణులు కనబడుతున్నాయి. 'అక్క చెప్పిన

భీమేశ్వరాలయం ఇదేనేమో' అనుకుంటూ లోపలికి అడుగుపెట్టింది మాధవి. అయితే అక్కడ మరొక భయంకరమైన ప్రమాదం పొందుకుని కూర్చుందని ఆమెకి తెలియదు.

మధ్యలో గర్భగుడి. మట్టారా దిన్నదిన్న గుడులు. ఏదో ఒక దిన్న గుడిలో తలదాచుకోవాలని నిశ్చయించుకుని ముందుకి కదిలింది మాధవి. "ఇదు తన లక్ష్మీ నెంబర్" అని లెక్కపెట్టు కుంటూ ఇదో గుడిలోకి అడుగుపెట్టింది మాధవి. అదే ఆమె చేసిన పాఠపాటు. లోపలికి వెళ్ళి కొత్త నిశ్చింతగా ఊపిరి పీల్చుకుని, అలుపు తీర్చుకుంటు న్నట్టుగా నిలబడ్డ మాధవికి సన్నగా మాటలు విన పడగానే అంత చల్లటి వాతావరణంలో కూడా చెమటలు కమ్ముతుంటే తెలివి తెచ్చుకుని చలు క్కున విగ్రహం చాటున నక్కంది.

కొన్ని ఆకారాలు లోపల కొచ్చాయి. మాధవి వణికిపోతూంది. 'వీళ్ళు తనని కనిపెట్టి వస్తే మాత్రం తన మానప్రాణాలు పోయినట్లే. భగవం తుడా నన్ను రక్షించు!'

ఒకడు విగ్రహం ముందున్న ప్రమిదె వత్తి లాగి వెలిగించాడు. పల్కటి వెలుగు పరుచుకుంది. నూనె రాచుకున్న ఉక్కు శరీరాలు మిలమిలా మెరిసి పోతు న్నాయి. మాధవి గుండె జారిపోయింది. ఆమెకి అర్థమైపోయింది-వాళ్ళు దొంగలని. నలుగురూ కింద కూర్చున్నారు. రెండు బాగ్లు తీసి కింద కుమ్మ రించారు. విగ్రహం చేతి సందులోంచి

Tourist Services in North India

మా స్వంత డిలక్స్/సూపర్ డిలక్స్ (Video) బస్సులు ఉత్తర భారతదేశ మందరి ముఖ్యమైన వారితాత్మక ప్రాంతము మరియు పుణ్య క్షేత్రములకు ఢిల్లీ నగరం, తాజ్ మహల్, మధుర, బృందావన్, ముస్సోరి, బదరీనాథ్, కేదార్ నాథ్, హరిద్వార్, జైపూర్, సిమ్లా, కాశ్మీర్, శ్రీనగర్, గుల్మార్గ్, పహల్ గామ్, అమ్నోసర్, భాక్రాడామ్ మరియు చండీఘర్ - నిర్ణీత రోజులలో ఢిల్లీ నుంచి బయలుదేరును.

Available 27,35,50 Seater Super Delux Video Coaches on Contract for Groups. Our receipts are approved for LFC/LTC.

అధునాతన సౌకర్యములతో తెలుగువారిచే ప్రసాదముగా నడుపబడుచున్న భోజన ఫలహారశాల మరియు విశ్రాంతి గృహమైన హోటల్ సదరన్ (మా అనుబంధ సంస్థ)లో మీరు ఢిల్లీలో వున్నప్పుడు బస చేయవచ్చును.

(65 Rooms with Attached Bath and Toilets, Halls for Groups. Colour T.V. and Lift With Moderate Tariff)

వివరములకు:

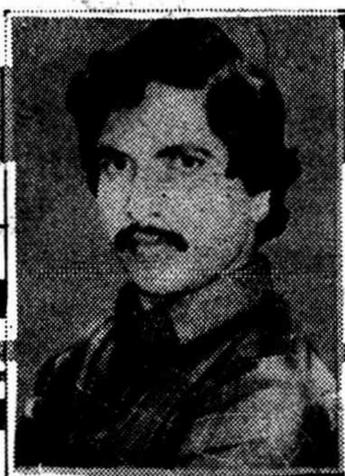
SOUTHERN TRAVELS (Regd)
Winners of Transworld Gold Medal

(ఢిల్లీలోని తెలుగువారి ఏకైక వాణిజ్య సంస్థ)

Arya Samaj Road, Karolbagh,
NEW DELHI - 110 005.
Phones: 372 2210 (6 Lines)
Madras Office Ph:31553

SUVARNA

సోభనవు రైతే భోజ్యసు మరోమూవడొక అప్పగించా
అందమైన రక్ష్యసుతి ఆంతరంగిక రక్ష్యం!

చుట్టి సుబ్రహ్మణ్యం
వసంతరాత్రి

(నవోద్యమినియట్) నెల: 6525/-

వికాసనల యుక్తస్థాయిలో అందరినీ తెలుగు భాషా ప్రచారం కోసం M.O. చేయండి! Ph:74-005

నవజ్యోతి పబ్లికేషన్స్

విజయవాడ, విజయవాడ-520002

మాస్తున్న మాధవి కళ్ళు చెదిరిపోయాయి. వగలు. అంత తక్కువ వెలుతుర్లో కూడా సాము పిల్లల్లా మిలమిల లాడిపోతున్నాయి.

“బంగారాజు బాగా దాచిపెట్టాడోయ్. పిల్ల పెళ్ళవి లాకర్ నుంచి తెచ్చాడు” అన్నాడొకడు.

“తెల్లారేసరికి మన చుట్టూ పోలీసులు వల వేస్తారు” ఒకడన్నాడు.

మాధవికి జరుగుతున్నదంతా కలగా, అయోమయంగా వుంది. ‘తను ఇక్కడ ఇలా...? ఊపిరి కూడా జాగ్రత్తగా పీలుస్తోంది మాధవి. కళ్ళ వెంబడి తెలియకుండానే నీళ్లు కారిపోతున్నాయి. ఆమె అనుభవిస్తున్న టెన్షన్, బాధ వర్ణనాతీతం. “ఈ జనపూరి ఇలా తీసికెళ్ళామంటే ఆ కుర్ర ఇన్ స్పెక్టర్ పోలీసు కుక్కలా పట్టేసుకుంటాడు.”

“అయితే ఏటి సేదాం?”

“ఏముంది? ఈడనే పాతిపెట్టి పోదాం. అంతా సద్దుమణిగిన తర్వాత ఓ మంచి రోజున వచ్చి పంచుకుందాం. మల్లా రేపు ఉదయం టేసన్ లో సంతకాలెట్టాలి కదా. కానీయండి బేగీ” ఒకడు తొందరపడ్డాడు.

గునపాలతో విగ్రహం ముందు రాళ్ళు పెకిలించి వగలన్నీ బాగ్ లో పోసి, బాగ్ లతో సహా పాతి పెట్టేశారు. మళ్ళీ రాళ్లు అమర్చారు. అక్కడ ఏ ఆనవాలు మిగలనంత పకడ్బందీగా పని జరిగి పోయింది. మాధవి నిశ్చేష్టురాలిగా మాస్తోంది జరుగుతున్న తతంగమంతా.

నలుగురూ లేచి అన్నీ సర్దుకుని గడప దాటారు. ఒక గంట వరకూ అలాగే బొమ్మలా గోడకి జారపడి కూచుంది మాధవి. దీపం కొండె క్కింది. ఎప్పుడు నిద్ర పట్టిందో ఆమెకి తెలియదు. మెలుకువ వచ్చేసరికి తెల్లవారుతోంది. గబ గబా బయట పడింది. నిన్న మాసిన ప్రదేశంలో బండి

రచయిత్ర స్వపరిచయం

అవివార్య కారణం వల్ల ఫోటో వంపరేకపోతున్నాను. నా మొట్టమొదటి కథ, 'ఓ తల్లి కథ' ఆంధ్రజ్యోతిలోనే అచ్చయింది. క్రిందటి సంవత్సరం మ్యాజెర్నీ తెలుగు కలా సమితి వారి ఉగాది మినీ కథం ఫోటో మొదటి సారిగా బహుమతి అందుకున్నాను. ప్రథమ ఉగాది మినీ కథం ఫోటో కూడా నాకు బహుమతి వచ్చి ఎంతో సంతోషాన్నిచ్చిన ఆంధ్రజ్యోతి వారికి నా కృతజ్ఞతలు. సుమారు పది కథలు, ఒక వలం ఇంతవరకూ అచ్చయ్యాయి. మా వారు డాక్టర్ ప్రసారరావు, సైంటిస్ట్, మా కిద్దరు పిల్లలు. అమ్మాయి, అమ్మాయి. మామూలు గృహిణి. ఇంతకంటే నా గురించి చెప్పుకో నాల్సిందేమీ లేదు.

— జి. స్వర్ణలత, రాజమండ్రి

లేదు. ‘అంటే వాడు వావలేదన్న మాట! సూట్ కేస్ పోయింది. ఇంకా నయం... శీలం, ప్రాణం పోయి ఈ కాలువ ఒడ్డునే పడుండాల్సిన ఈ శరీరం.. నడక వేగం పెంచింది మాధవి. ‘తనెదురుగా దొంగ తనం. ఆ వ్యవహారమంతా చూసింది. పోలీసు రిపోర్టు ఇస్తే. ఆమో పోలీస్ స్టేషన్ లో అడుగు పెట్టడం.. అసలు మంచి పని కాదు. కాదని ఎలా ఊహించడం? ఏదైనా చేయాలి. పోనీ జరిగినదంతా ఈ ఊరి పోలీస్ ఇన్ స్పెక్టర్ కి వ్రాసి, అపరిచితు రాలు అని సంతకం పెడితే పోతుంది’ అని నిర్ణయించుకుంది మాధవి.

జరిగిన సంగతి అక్కకి చెప్పాలనుకుంది కాని వినే పరిస్థితిలో లేదు జయంతి. ఆమెకి గర్భ సావ మైంది.

* * *

ఆరు నెలల తర్వాత మిసెస్ గా మారిన మాధవి ఆ సాయంత్రం ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటుంటే భర్త రవీంద్ర హడావుడిగా లోపలికొచ్చి మాధవిని అమాంతం గాల్లోకి లేపేసాడు.

“ఏమిటిది? వదలండి బాబూ” కళ్ళు మూసు కుంది మాధవి భయంతో.

“నాకు ప్రమోషన్ ప్లస్ అవార్డ్. ఇక నా ప్యూచర్ అఖండంగా వెలిగిపోతుందనుకో. ఇప్పుడే ఆర్డర్స్ వచ్చినట్టు తెలిసాయి. అంతా ఆ అపరిచితు రాలి దయ.”

“ఓ ఆరు నెలల క్రితం స్టేషన్ కి ఉత్తరం వచ్చింది—కొన్ని పరిస్థితుల్లో తను రాత్రివేళ భీమేశ్వ రాలయంలో వుండాల్సివచ్చిందని, ఫలానా చోట, ఫలానా విధంగా దొంగ సొమ్ము దాచిపెట్టబడిందని, తన కళ్లారా చూసానని వ్రాసింది. ముందు పట్టించు కోకూడదనుకున్నాను కాని ఏదో అనుమానం మళ్ళీ

— ఏదైతే అదైందని రంగంలోకి దిగాను. ఇన్ స్పెక్టర్ షన్ కరెక్ట్. అంతేకాదు, చాలా రోజులు అక్కడ కాపు వేసి దొంగల్ని పట్టుకున్నాను. ఆమెవరో తెలిస్తే బావుండును. ఆ గజదొంగల్ని పట్టించిన వాళ్ళకి పది వేల రూపాయలు ప్రకటించింది ప్రభుత్వం. ఆమె కాని కనబడితే చేతులెత్తి నమస్కరిస్తాను” మెరుస్తున్న కళ్ళతో చెప్తున్న భర్తని చూడ గానే మాధవి చెప్పలేని ఫ్రీల్ తో, ఉద్యోగంతో ఉక్కిరి బిక్కిరైపోయింది.

“ఆ అపరిచితురాలిని నేనే” అనబోయి చలు కున్న తమాయించుకుంది.

“తనేమిటి? లిమిట్స్ మర్చిపోతుంది. చెప్తే ఇంకేమైనా వుందా? బండివాడి కంటే, గజదొంగల కంటే భయంకరమైన విల్ గా మారొచ్చు. వచ్చే మిటి? ఇచ్చితంగా మారతాడు. ఈ దేశంలో ఆడదాని పరిధి చాలా చిన్నది. అందులో ఎద్దోచ రన్ భిన్నతకి స్థానం లేదు. సాదాసీదాగా వుంటే చాలు. సంగతి తెలిస్తే ఈ మగాడు తననేం అందలం ఎక్కించెయ్యడు. ‘అర్థరాత్రి వేళ మువ్వు ప్రయాణం చేస్తావా? ఆ బండివాడు ఊరికే వదిలాడా? అమ్మో... అమ్మో...’ అని గుండెలు బొదుకుంటాడు. అక్కడ్లించి అనుమానం పెను భూతమై తన జీవితంలో ఆనందాన్నంతా పీల్చేస్తుంది. తను అపరిచితురాలిగానే వుండి పోవాలి. యస్. అంతే.”

తన భావ పరంపరని ఒక్క చిరునవ్వులో అథః సాతాళానికి తొక్కేసి “ఆ అపరిచితురాలికి థ్యాంక్స్. మీకు కంగ్రామ్యులేషన్స్” అనగలిగింది మాధవి.

గోటి బొమ్మలు

— కాలీపట్నపు కృష్ణారావు, మురపాక